

DOBRÝ PASTIER

Ježiš povedal: „Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. Ja im dávam večný život. Nezhynú nikdy a nik mi ich nevytrhne z ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých a nik ich nemôže Otcovi vytrhnúť z ruky. Ja a Otec sme jedno.“ (Jn 10, 27-30)

Spisovateľ Albert Camus (1913-1960) v románe *Pád* popisuje príbeh známeho človeka, ktorý by sa vo svojom živote mohol tešiť z úspechu a spoločenskej úcty, keby... keby v minulosti pomohol topiacej sa dievčine. Pritom nikto ho pri jeho zlyhaní nevidel a jeho život navonok plynul ďalej rovnako ako predtým. Ľudia ho vždy považovali za slušného človeka, preukazovali mu úctu. Ale on stratil chuť do života, mal výčitky svedomia. V tomto rozpoložení raz zvolal: „Ó, dievča, skoč do vody ešte raz, aby som dostal šancu zachrániť nás oboch!“

Vieme si predstaviť, že aj Peter, ktorý Ježiša tri razy zaprel, cítil potrebu svoje zlyhanie napraviť. Svoju „druhú šancu“ dostáva pri Tiberiadskom mori (viď výklad 3. veľkonočnej nedele). Rozložené ohnisko a rozžeravené uhlie na brehu jazera pripomínajú scénu z nádvorja veľkňazovho domu. Tu Peter pri ohni tri razy v strachu poprel svoju príslušnosť k Ježišovi. Teraz, pri stretnutí so Vzkrieseným, dostáva tri iné otázky, ktoré mu dávajú príležitosť na nový začiatok.

Keď sa Ježiš Petra pýta „*Miluješ ma?*“/ „*Máš ma rád?*“, oslovuje ho vlastným menom: „*Šimon, syn Jánov!*“ Nie menom „*Peter, Skala*“, ktoré sa spájalo s jeho úlohou v cirkvi. Chcel s ním hovoriť o láske, o vzťahu, nie o úrade. Najskôr musí mať človek s Kristom vzťah, až potom je možné ho nasledovať v službe.

Vo svojich otázkach „*miluješ ma?*“ Ježiš používa slovo *agapao*, ktorým sa pýta na lásku bezpodmienečnú. Jeho otázky znejú v zmysle „*zasväcuješ mi svoj život?*“. Peter odpovedá len „*mám ťa rád*“ (*fileo*). Týmto slovesom vyjadruje, že je schopný nanajvýš lásky priateľskej – jeho odpoveď znie v zmysle „*mám ťa hlboko rád, obdivujem ťa*“. Peter sa v tomto rozhovore javí ako múdry a pokorný človek, ktorý pozná vlastnú slabosť a nesľubuje viac ako môže dať.

Pri poslednej otázke sa Ježiš znižuje na Petrovu úroveň a pýta sa len slabšou formou slovesa „*máš ma rád?*“ (*fileo*) Prijíma Petrovu lásku takú, aká je. V Biblii veľa rás nachádzame neschopnosť stvorenia plne odpovedať na nesmiernosť Božej lásky. Symbolicky to vyjadruje už prvá kapitola Knihy Genezis, kde Boh na tretí deň žiada od zeme, aby sa „*zazelenala zeleňou*“, a ona namiesto toho len „*vydala zeleň*“ (Gn 1, 11). Boh žiada od zeme to „*najvyššie*“, zem však odpovedá len tak, ako je toho schopná, teda „*najvyššie možným*“.

Trojitá odpoveď v židovstve mala charakter záväzku. Peter dostal od Ježiša poverenie viesť celú Cirkev, ktorej súčasť tvoria aj tí najslabší a najzraniteľnejší, zahrnutí v symbole baránkov. Pritom Ježiš ale stále hovorí o *mojich* baránoch a *mojich* ovciach. Petrovi sú iba zverené – má sa o ne starať, ochraňovať ich, privádzať na pastvu. Pastierom i pastvou je Ježiš.

Čo Ježiš od Petra a od každého svojho nasledovníka vyžaduje, je láska, vzťah s ním. Iste, k plneniu poslania v živote sú dôležité aj iné vlastnosti, láska je však nevyhnutná. A následne aj z toho mála, čo človek má, z jeho „päť chlebov a dvoch rýb“, môže časom vzniknúť dielo, ktoré bude presahovať ľudské predstavy.